

לח א ויהי בעת ההוא ויירד יהודה מאת אחיו יהודה יעץ לאחים למכור את יוסף כדי להסיר מליבו את קנאת המלוכה, וזה היה ליהודה נזק גדול מאוד – האחים התחרטו כשראו את יעקב בצער, והורידו את יהודה מגדולתו! וזה למרות שהשכינה הסכימה עם יהודה על המעשה, אלא שיהודה עשה הכל בקנאה ושנאה... **ויט עד איש עדלמי ושמו**

חירר איש הדיוט מעדולם, ויהודה עשה עימו חברותא – מה שלא היה לפי כבודו של יהודה – מידה כנגד מידה! יהודה רצה לגרום ירידה ליוסף, ויהודה גרם לעצמו ירידה! **ב וירא שם יהודה בת איש פנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה: ג ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער: ד ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן: ה ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה** אותיות הוי"ה – שם הוי"ה הופיע ליהודה באותו המקום ועל אותו הוולד כדי להוציא מתוקן! **בכזיב בלדתה אתו** למזוז על שינוי מקום הלידה – ושינוי מקום משנה מזל! כי שני הבנים הראשונים נולדו במקום שלא היו ראויים להתקיים בהם, ובבן השלישי השתנה המזל בשינוי מקום לידתו! והוא לא היה רע כמו שני אחיו כי הרע שבאם יצא ממנה בשני הבנים הראשונים, ולכן היא קראה לו בשם: שלה! כי ידעה שבכוח תיקונה הבן השלישי יהיה שלה ולא של הס"א כמו שני הבנים הראשונים... **ו ויקח יהודה אשה לער בכורו** יהודה ראה שטבעו של ער רע ולכן לקח לו אישה כשרה והגונה **ושמה תמר** שמה מעיד עליה שהיא צדקת הרי תמר היא בת שם בן נח! ועליה כתוב: "צדיק כתמר יפרח": **ז ויהי ער בכור יהודה רע** דש מבפנים וזורה מבחוץ – כדי שתמר לא תתעבר! **בעיני יהודה** ולא בעיני הבריות **וימתחו יהודה: ח ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיד ויבם אתה והקם זרע לאחיד: ט וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו: י וירע בעיני יהודה אשר עשה וימת גם אתו: יא ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה** צריך שתהיה כאלמנה בגלות – בסוד השכינה שהולכת איתנו בגלות **בית אביך הקב"ה עד יגדל שלה** כשיגדל יהיה מלא, והוא המשיח, והוא משה... שכתוב: "לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים" **בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו** בכל דור ודור בא מלך המשיח, ולכן יעקב אמר לתמר שלא תזדווג עם שלה עד שיגדל ויבוא ברצון הקב"ה לגאול את ישראל **ותלד תמר ותשב בית אביה: יב וירבו הימים ותמת בת שוע אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה** שכתוב: "תמונת ה' יביט": **יג ויגד לתמר לאמר הנה** לשון הזמנה, וזה הזמן לעלות לקבל מוחין... והמוחין הם חכמה **חמיך** גימטרייה החכמה **עלה תמנתה** לזעיר אנפין, שהרי יעקב נקרא: "איש תם יושב אוהלים", ויעקב מעלה את תמר לקבל המוחין **לגו צאנו: יד ותסר בגדי אלמנותה מעליה** אחרי שקיבלה המוחין **ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים** היה לתמר סיוע של השכינה, והשכינה היא סוד פתח עינים. העיניים הם סוד החכמה... השכינה עלתה למלכות של חכמה! **אשר על דרך תמנתה** גם כן רומזת אל השכינה, בסוד: "תמונת ה' יביט", ותמנתה היא פתחו של אברהם אבינו ואליה מתגלגל החסד ויורד אליה כדי להמתיק את הדינים שבה, ותמר הצדקת היתה מצפה לזה החסד **כי ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה: טו ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי בסתה פניה** ג"ר שבה הנקראים פנים היו מכוסים, ונחשב שזו ביאת ו"ק... והמקום היה בדרך! להורות שהשכינה לא במקומה, אלא בעולם הבריאה! **טז ויט אליה אל הדרך** המלכות בסוד נקודה, ועתה הז"א הטה לה את הדרך שתבוא לפניו **ויאמר הבה** לשון הזמנה – שהמלכות תהיה בסוד פרצוף ולא בסוד נקודה **נא אבוא אליך** פנים בפנים, וראשי תיבות אנ"א גימטריה ב"ן **כי לא ידע כי כלתו** אותיות כל"ת ו' – המלכות היא הכלה של ז"א **הוא ותאמר מה** שם מ"ה, כי על יהודה הצדיק היתה השראתו של השם המיוחד בכל אורותיו – הוי"ה – ושם הוי"ה במילוי: יוד הא ואו הא בגימטריה מ"ה! והם נמשכים וניתנים לתמר בסוד הזיווג... ואין תיקון אלא בשם מ"ה!!! **תתן לי** ראשי תיבות ת"ל – אלו הגבורות הזקוקים למיתוק... והם חמישה גבורות – ה' פעמים אלה"ם גימטריה ת"ל **כי תבוא אלי** כי יעקב הוא מ"ה ותמר היא אדנ"י – והם יוצאים מהגלות שנקרא תמ"ר... **יז ויאמר**

אֲנֹכִי גִמְטְרִיָּה כס"א – יַעֲקֹב יִתֵּן לְמַלְכוּת אֶת כֶּסֶף הַמְּלוּכָה **אֲשֶׁלַח גְּדִי** גדי"י גִמְטְרִיָּה טו"ב! כִּי צָדִיק אֶפִּילוּ בַעֲבֻרֹת אֵינוּ מִכּוּוֹן אֲלֵא לַעֲשׂוֹת טוֹב! **עֲזִים מִן הַצֹּאן וְתֹאמָר אִם תִּתֵּן עֲרֹבֹן** ערבוי"ן גִמְטְרִיָּה שכ"ח – שֶׁאִם יִשְׁכַּח הַמַּעֲשֶׂה יָבוֹא הָעֲרֹבֹן וְיִזְכִּירוּ **עַד שְׁלֹחֶךָ: יח** וַיֹּאמֶר מֶה אוֹתִיּוֹת מ"ה הָעֲרֹבֹן אֲשֶׁר אֶתֵּן לָךְ וְתֹאמָר הַתְּמָךְ ג' מוּחִין... ג' פַּעֲמִים אִהְיֶה גִמְטְרִיָּה חוֹתִים וּפְתִילֶךָ ג' הַמוּחִין יִרְדּוּ לְהַתְחַבֵּר בַּמְּלֻכּוֹת... חוֹתִים עִם אֲדִנִּי גִמְטְרִיָּה פת"ל... זֶה סוּד הַכְּתוּב: "שְׁמִינִי כְּחוֹתֶם עַל לִבְךָ"... וּמִטָּף אֲשֶׁר בְּיָדְךָ וַיִּתֵּן לָהּ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ זִיוֹג ז"א וּמְלֻכּוֹת וְתִהְיֶה לּוֹ לְטוֹבָתוֹ – לְהַחֲזִיר הַנִּשְׁמוֹת שֶׁל עַר וְאוֹן שֶׁהִתְגַּלְגְּלוּ בַּפֶּרֶץ וְזָרַח! **יט** וְתָקֻם הִיתָה לְתֹמַר קִימָה מִמֶּשׁ – כִּי נִתְעַבְרָה מִזְרַעוֹ שֶׁל צָדִיק וְתִלְךָ וְתִסָּר צַעֲיָפָה מַעְלִיָּה וְתִלְבָּשׁ בְּגָדֵי אֱלֻמְנוּתָהּ אַחֲרֵי הַזִּיוּג פָּנִים בְּפָנִים עִם הַז"א, הַמְּלֻכּוֹת חוֹזְרֹת לְהִיּוֹת נְקוּדָה... בְּסוּד הָאִמּוֹר בְּרוּת: וְתִגַּל מְרָגְלִיתִי וְתִשְׁכַּב: **כ** וַיִּשְׁלַח יְהוּדָה אֶת גְּדִי הָעֲזִים בְּיַד רַעְהוּ הָעֶדְלָמִי הוּא סוּד הַיּוֹסֵד דְּז"א הַמְּלוּבֵשׁ בִּיְסוּד אֲבָא... עֲדוּלְמִי גִמְטְרִיָּה ב' פַּעֲמִים יסו"ד! זֶה חִירָה הָעֲדוּלְמִי – חִירָה אוֹתִיּוֹת הִיר"ח, אוֹתִיּוֹת ח"י ר"ה – וְהֵם יְסוּד וּמְלֻכּוֹת... כִּי הַיּוֹסֵד חִיּוֹת שֶׁלָּהּ! לְקַחַת הָעֲרֹבֹן מִיַּד הָאִשָּׁה וְלֹא מִצָּאָהּ כִּי תִמַּר הַצְדָּקָה הַשְּׁלִימָה אֶת כּוֹוֹנָתָהּ וּמִיַּד חֲזָרָה לְמִקּוּמָהּ בְּסוּד נְקוּדָה... **כא** וַיִּשְׁאַל אֶת אֲנָשֵׁי מִקְּוָמָהּ לֵאמֹר אֵיךְ הִקְדָּשָׁה הוּא בְּעֵינֵינוּ עַל הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמְרוּ לֹא הִיְתָה בָּזָה קִדְשָׁה: **כב** וַיֵּשֶׁב אֶל יְהוּדָה וַיֹּאמֶר לֹא מִצָּאָתִיָּה וְגַם אֲנָשֵׁי הַמִּקּוֹם אָמְרוּ לֹא הִיְתָה בָּזָה קִדְשָׁה: **כג** וַיֹּאמֶר יְהוּדָה תִּקַּח לָהּ פֶּן נִהְיָה לְבוֹז הִנֵּה שְׁלַחְתִּי הַגְּדִי גדי"י גִמְטְרִיָּה טו"ב הִנֵּה הַז"ה גִמְטְרִיָּה טו"ב – ב' פַּעֲמִים טוֹב לְרִמּוּז עַל הַטוֹב שֶׁל יְהוּדָה וְהַטוֹב שֶׁל תִּמַּר, וְטוֹב אֶל הַנִּשְׁמוֹת הַמְּגוֹלְלוֹת וְנִפְרְדוּ מֵהָרַע! וְאֵתָה לֹא מִצָּאָתִיָּה: **כד** וַיְהִי כַּמִּשְׁלָשׁ חֳדָשִׁים וַיֵּצֵד לְיְהוּדָה ז"א לֵאמֹר זָנְתָה תִּמָּר שֶׁהִשְׁכִּינָה יְרֵדָה לַגְּלוּת כִּלְתֶּךָ וְגַם הִנֵּה הָרָה לְזָנוּנִים שֶׁהִשְׁכִּינָה מִשְׁפִּיעָה לְקִלְיָפָה וַיֹּאמֶר יְהוּדָה הוֹצִיאָהּ וְתִשְׁרָף מֵהַדִּינִים: **כה** הוּא מוֹצֵאֵת לְהִשְׁרֹף וְהִיא שְׁלֹחָה אֶל חֲמִיָּה לֵאמֹר לְאִישׁ אֲשֶׁר אֵלֶּה לּוֹ אֲנֹכִי הָרָה וְתֹאמָר חֲכֹר נָא אֵין נָא אֲלֵא לְשׁוֹן בִּקְשָׁה – בִּקְשָׁה שֶׁלֹּא לֵאבֹד ג' נִפְשׁוֹת! לְמִי הַחֲתֻמָּת וְהַפְתִּילִים וְהַמִּטָּה הָאֵלֶּה שֶׁהֵם הַתִּיקוּנִים שִׁישׁ לְשִׁכְנָה מִז"א: **כו** וַיִּכָּר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר צִדְקָה הִיתָה עַל תִּמַּר הַשְּׂרָאֵת הַשְּׁכִינָה, וְהַשְּׁכִינָה נִקְרָאת צִדֵּק, וְהַשְּׁכִינָה אֵינָה מִצְוִיָּה אֲלֵא עַל מִי שֶׁכּוֹוֶנְתּוֹ לְשֵׁם שְׁמִים! וְהַשְּׁכִינָה הַפְּכָה מִצְדֵּק לְצִדְקָה! כִּי קִיבְלָה מִשְׁפַּע מִז"א מִכְּמוֹנֵי כִּי עַל פֶּן לֹא נִתְתִּיָּה לְשִׁלָּה בְּנִי וְלֹא יִסַּף עוֹד לְדַעְתָּה סוֹפִי תִּיבּוֹת פֶּדִיָּה – כִּי כִבֵּר פָּדָה אֶת הַנִּשְׁמוֹת הָעוֹשׂוֹת מִיַּד הַחִיצוֹנִים: **כז** וַיְהִי בַּעֲת לְדָתָהּ וְהִנֵּה תֹאמָרִים כְּתִיב מֵלֵא, וְאֵילוּ בִיעֲקֹב וְעָשׂוּ הִיָּה כְּתוּב תּוֹמִים – כִּי אֶחָד הִיָּה צָדִיק וְאֶחָד הִיָּה רָשָׁע, וְכֵן – שְׁנֵיהֶם הִיוּ צָדִיקִים! בְּבִטְנָה: **כח** וַיְהִי בְּלִדְתָּהּ וַיִּתֵּן יָד וְתִקַּח הַמִּיֻלָּדָת וְתִקְשֹׁר עַל יָדוֹ שְׁנֵי לֵאמֹר זֶה יֵצֵא רֹאשְׁנָה: **כט** וַיְהִי כַּמִּשְׁיָב יָדוֹ לְרִמּוּז עַל הַתִּיקוּן שֶׁל עֵן בְּמִיתָתוֹ וְהִנֵּה יֵצֵא אָחִיו וְתֹאמָר מֶה פִּרְצָתָ עָלֶיךָ פֶּרִץ לְשׁוֹן לְגִלּוֹג וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פֶּרִץ הַמִּיֻלָּדָת לְגִלְגָּה וְלֹא הִבִּינָה שֶׁהִיָּה לּוֹ יִתְרוֹן הַמְּלוּכָה – כִּי הַמֶּלֶךְ פּוֹרֵץ לַעֲשׂוֹת לֹא דֶרֶךְ! וְאֵת זֶה יָדַע יְהוּדָה וְקָרָא לּוֹ פֶּרִץ!!! פֶּרִץ גִמְטְרִיָּה ש"ע – לְרִמּוּז שֶׁל ש"ע אֲוֵרוֹת שֶׁל עֵתִיק הַמַּאֲרִים אֶל הַמֶּלֶךְ, וְמֵהָ אֲוֵרָה הָרִאשׁוֹנָה שֶׁל פֶּרֶץ? פ', שְׁעָלִיהָ כְּתוּב בְּסִפְרֵי הַיְצִירָה: הַמֶּלֶךְ אוֹת פ' בַּמִּשְׁלָּה! **ל** וְאַחֲרָיִם יֵצֵא אָחִיו אֲשֶׁר עַל יָדוֹ הַשְּׁנִי וַיִּקְרָא שְׁמוֹ זָרַח: {ס}